

[Arbejdsministeren]

den, at hvis vi havde haft en socialdemokratisk regering, ville det være gået meget værre – og det ved vi af erfaring – for hvad ville socialdemokratiet sandsynligvis have gjort? Socialdemokratiet ville have ført den politik, socialdemokratiet plejer at føre, og det vil sige, at socialdemokratiet ville have gennemført en masse skatteforhøjelser direkte og indirekte, som i lige så høj grad og højere grad ville have påvirket den disponible real-løn.

Lovforslaget om fortsat suspension af dyrtidsreguleringen er hovedelementet i det, regeringen har præsenteret for folketinget. Jeg tror på, at langt den største del af befolkningen kan se det fornuftige i, at vi via dyrtidsregulering undgår automatisk at bevilge hinanden lønforhøjelser, som der ikke er nogen produktionsmæssig dækning for, og jeg regner også med, at denne fornuft er til stede her i tinget.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, for debatten i dag har jo vist, at der i folketinget er en ganske god forståelse for nødvendigheden af de forslag, regeringen har fremsat, til videreførelse af den samlede økonomiske politik.

Men hr. Svend Auken stillede fire ganske gode spørgsmål, som jeg vil benytte lejligheden til at svare på, for det kan udmærket sammenfatte regeringens syn på indholdet af den indgåede aftale.

Hr. Svend Auken spørger først, om meningen med forslagene er at genoprette den økonomiske balance. Svaret på det er naturligvis ja, og det fremgår også af den halvårsredegørelse, økonomiministerens netop har offentliggjort. Det vil også fremgå af den budgetredegørelse, finansministeriet offentliggør om kort tid. Vi har i år en forventning om et betalingsbalanceunderskud på 12,5 mia kr., og det er en lille smule mere end sidste år. Baggrunden for det er naturligvis, at vi nu er inde i et stærkt opsving, som kræver stigende investeringer og stigende lageropbygning, men for 1985 tegner billedet sig sådan, at underskuddet på betalingsbalancen på ny vil blive reduceret.

For så vidt angår inflationstempoet er det klart, at regeringens målsætning er at komme ned på 3,5 pct. i 1985. Renten må forventes

at falde yderligere. Det gør den jo også i dag. Reallønnen, som hr. Svend Auken sikkert kan huske blev reduceret ganske væsentligt i perioden fra 1979 til 1982 – den faldt med 10 pct. – håber vi i høj grad at kunne stabilisere, og det er også tilfældet, hvis vi ser på befolkningen som helhed, idet der ganske vist for lønmodtagerne er tale om en beskedent nedgang på 1 pct. næste år, men til gengæld stiger den for folkepensionisterne, ligesom de uddannelsessøgendes økonomiske forhold bliver relativt forbedret.

For så vidt angår ledigheden kan hr. Svend Auken sikkert huske, at socialdemokratiet i sit store program af 19. august 1983 tilsluttede sig den vurdering, at ledigheden i år nok ville blive på omkring 320.000. Nu bliver den altså på omkring 270.000 eller 50.000 mindre, end hr. Svend Auken og hans parti dengang regnede med.

Endelig kan jeg oplyse om underskuddet på statsbudgettet, at det falder pænt, rimeligt. Det vil næste år ligge på omkring 45 mia kr. Det er 35 mia kr. mindre, end det tegnede til for 1983, inden socialdemokratiet opgav regeringsmagten.

Der er i øvrigt en anden måde, det kan gøres op på, som også kan være tankevækkende. Socialdemokratiet har i sit program af 19. august 1983 en beregning af, hvordan deres forslag ville virke på seks økonomiske hovedstørrelser, og hvis man sammenligner de virkninger med det, vi rent faktisk nu kan se vil ske i 1985, kan man få et indtryk af soliditeten af regeringens økonomiske politik.

Sidste efterår meddelte socialdemokratiet, at det skønnede, at dets egne forslag ville føre til en realforbrugsvækst på omkring 2 pct. om året i perioden fra 1984 til 1990. Vores skøn siger nu, at den rent faktisk i 1985 bliver i nærheden af 2½ pct. Det kollektive forbrug skulle stige med omkring ½ pct. Det rent faktiske skøn over virkningerne af regeringens politik siger, at det ikke vil stige, det vil måske snarere falde lidt. For investeringernes vedkommende skønnede socialdemokratiet, at der skulle være tale om en stigning på ca. 8 pct. Vores rent faktiske tal i 1985 bliver på over 11. Eksporten skulle efter socialdemokratiets program stige med mellem 4 og 5 pct. Vores skøn for 1985 siger nu, at den rent faktisk vil stige mellem 5 og 6 pct. Importen ville ifølge socialdemokratiets plan stige med omkring 4 pct. I 1985 skøn-